

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/36/2014
Identifikačné číslo spisu:	8112212443
Dátum vydania rozhodnutia:	15.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8112212443.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného PRO CIVITAS, s. r. o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, zastúpenej advokátskou kanceláriou verita, s. r. o., Karpatská 18, 811 05 Bratislava, IČO: 35 940 875, proti povinnej W. I., nar. XX. I. XXXX, bytom C., o vymoženie 1 197,10 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 76Er/212/2012, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 15. marca 2013 č. k. 24CoE/23/2013-26, takto

rozhodol:

Dovolanie oprávneného sa o d m i e t a .
Povinnej sa nepriznáva náhrada trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov uznesením z 29. júna 2012, č. k. 76Er/212/2012-13 rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Súd prvého stupňa posúdil zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného - Poštovou bankou, a. s., Bratislava a povinnou, založený zmluvou o úvere, ako spotrebiteľský úver a aplikoval naň ust. § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1 až 5 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako i Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Dospel k záveru, že v danom prípade rozhodcovská doložka, dojednaná v čl. 11, bod 2 Obchodných podmienok pre úver, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Spôsobuje tak značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami, mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam a teda aj rozhodcovskému konaniu.

Na odvolanie oprávneného vec prejednal Krajský súd v Prešove ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého uznesenia rozhodol uznesením z 15. marca 2013, č. k. 24CoE/23/2013-26 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že v danom prípade ide o zmluvu spotrebiteľskú uzatvorenú štandardným formulárovým systémom, a preto ju bolo potrebné podrobiť súdnej kontrole a zistiť, či plnenie uplatnené v tomto konaní sa nevymáha na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky v nej obsiahnutej tak, ako to správne učinil i súd prvého stupňa.

I podľa názoru odvolacieho súdu takto dojednaná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a s poukazom na ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka tým i neplatnou, keďže celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Táto podmienka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a celkom zjavne spotrebiteľ nemal reálnu možnosť ju ovplyvniť, resp. toto dojednanie vylúčiť. Je preto dôvodný záver, že takto formulovaná rozhodcovská doložka je neplatná. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok bol založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná zmluvná podmienka neplatná a nevyvoláva právne účinky obdobne ako keď rozhodcovskej zmluvy niet, preto ani odvolací súd nebol presvedčený, že by sa mal vykonať predložený rozhodcovský rozsudok.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom žiadal napadnuté uznesenie buď zmeniť tak, že dovolací súd poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.); c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), d) odňali oprávnenému možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) a v zmysle § 238 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie, podal včas oprávnený, zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 295/2012, 3 Cdo 227/2012, 3 ECdo 9/2013, 3 Cdo 237/2012, 3 ECdo 106/2013, 3 ECdo 194/2013, 3 ECdo 225/2013, 3 ECdo 68/2014, 3 ECdo 76/2014, 3 ECdo 84/2014, 3 ECdo 96/2014, 3 ECdo 178/2014, 1 Cdo 152/2012, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 4 ECdo 218/2013, 5 ECdo 4/2013, 5 ECdo 310/2013, 6 ECdo 218/2013, 6 Cdo 318/2012, 7 ECdo 220/2013, 8 ECdo 14/2013, 8 ECdo 117/2014, 5 Oboer 33/2013, 5 Oboer 19/2013, 5 Oboer 7/2013, 5 Oboer 72/2013, 5 Oboer 114/2013, 5 Oboer 122/2013, 5 Oboer 48/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.